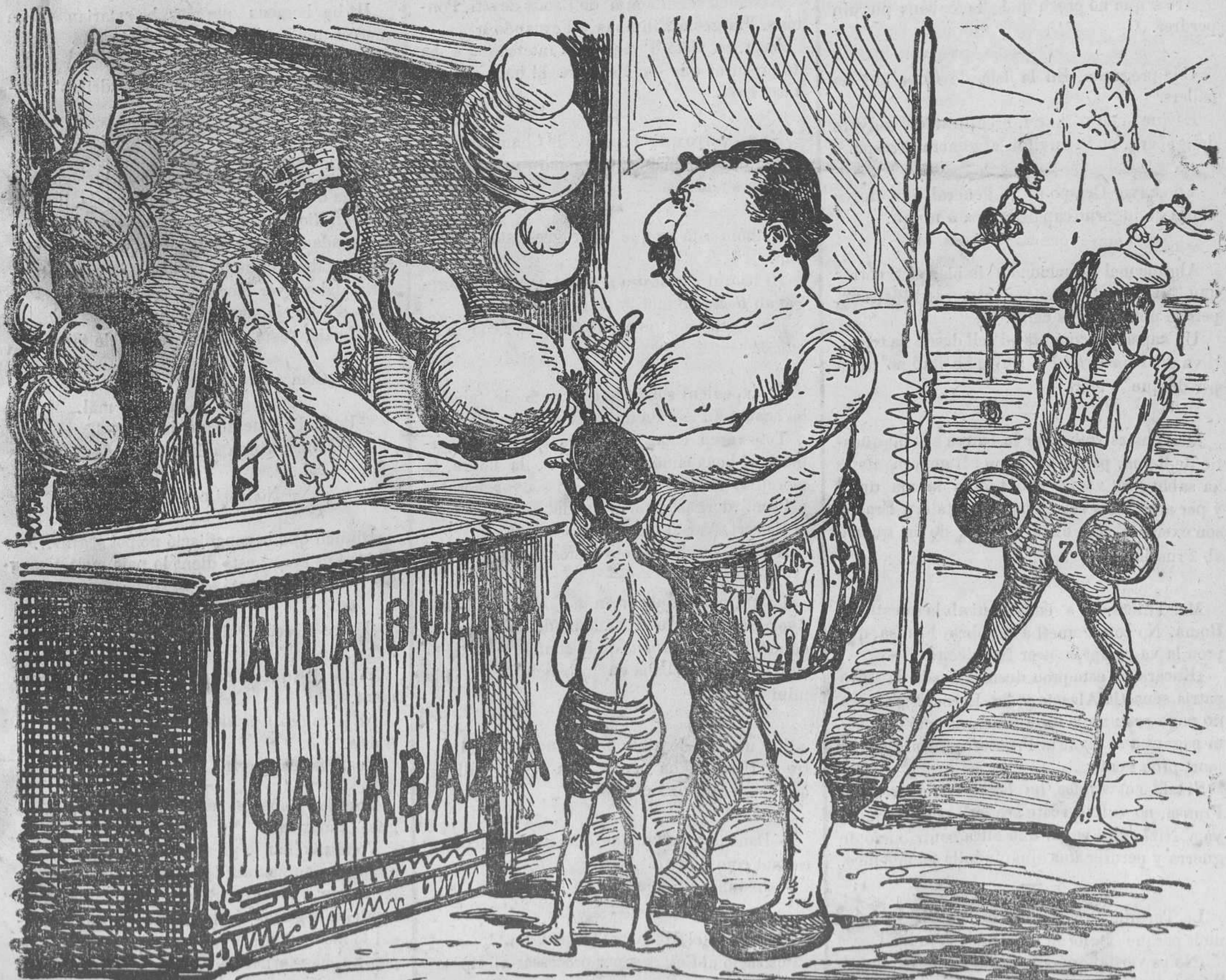

LA CAMPANA DE GRACIA

¡¡¡QUINA CALOR!!!

—Tiaguin, que per tots dos ab una CARBASSA 'n tenen prou... (Per fer l' anech.)

Varios de nostres apreciables corresponals se queixan de no rebre la *Campana de Gracia* á temps. Debem manifestárlshi que la nostra administració posa en correus puntualment tots los paquets lo divendres al vespre y raras vegadas, quan tenim algun destorb, ho fem lo dissapte á primera hora; de consegüent, si retardan mes de lo regular per arribar á son destino, podem assegurar que la culpa no será may nostra.

L' ADMINISTRACIÓ.

BATALLADAS.

Al mateix temps que 'n Serrano ha proposat al rey un programa *conservador* basat en lo restabliment del *ordre*, diuhen que 'n Ruiz Zorrilla n' hi ha presentat un altre molt liberal y basat en lo armament de 400,000 milicians.

Aquest últim plan m' agrada.

Armas, vingan armas.

¿Que 'ls sembla si s' arrivessen á donar 400,000 armas al poble?

Allavoras si que la tindriam á la vora.

La llástima es que aquets progressistas son gent de molta llenga y pochos fets.

Lo mariscal de camp (d' ensá de la *gloriosa* batalla de la Bisbal,) senyor Crespo, conegut pe 'l general Pajares entre 'ls ampurdanesos, se 'n va de segon cabo á Cuba.

Are si que no crech que 'ls cubans puguin perdre.

Una pregunta. En la isla de Cuba ¿hi ha pellers?

Es que si no n' hi ha, créguintme, senyors del govern, no hi envihin al general Crespo.

Lo senyor Crespo es un general que no es capás de jugarne cap de cresa á ningú.

Alguns mal intencionats habian fet correr que 'l papa se 'n habia anat á can Pistras, pero la noticia no es certa.

Un capellá, ocupantse d' ell desde la trona, li va dir l' *inmortal* Pio Nové; ab aixó no hi ha por de que 's mori.

Mr. Thiers volia ficar la banya en la qüestió de Roma, pero sembla que 'l govern italiá ha sabut ferli veurer ahont tenia la ma dreya y per are... las relaciones entre Italia y Fransa son exelents. ¡Jo diria despres de la guerra ab Prussia!

Mr. Thiers, no s' emboliqui ab la qüestió de Roma. No comprometi á la pobra Fransa, que prou la va comprometre Napoleon.

¿Encara no está prou desmembrada la seva patria sense la Alsacia y la Lorena? ¿Encara no paga prou ab la forta indemnissació qu' está pagant á sa rival la Prussia? ¿Encara no ha mort prou gent?

Si tals catástrofes ha legat l' imperi á la Fransa, no vulgui voste are ferli perdre Saboya y Niza, ferli pagar una altra contribució de guerra y perdre uns quants mils soldats mes.

La Tertulia Progressista de Madrid treballa molt porque s' formi un ministeri radical.

¿No es veritat que aquesta noticia es nova? Sembla que no pugui ser certa.

Una Tertulia progressista no pot treballar mes que per dar un dinar.

—Me sembla que 'ls unionistas amagan l' ou als progressistas.

—Y á mi 'm sembla que 'ls federals som los que 'ls lo aixafarem.

Ben pregadet, lo senyor Serrano, ex-ministre de Isabel, si arribés á encarregarli don Amadeu, formaria ministeri ab los seus, ab la *única* condició de realisar una política *conservadora* que reanudés á *tota costa* las relaciones ab Roma, restablís l' *armonía* entre la Iglesia y l' Estat, declarés *fora de la ley* á la «Internacional» y assegurés l' *ordre públich á toda costa*.

Ab un Rey, aquets tractes ja 's poden fer y fins poden ser acceptats.

Si 'ls fessin á la República, aquesta 's treuria del devant ab mals avaranys als propo-nents.

La Unió Lliberal voldria declarar fora de la ley á la *Internacional*.

Donchs la República Federal, en vista d' aixó, si fos amiga de las *tornas*, quan gobernés, hauria de declarar fora de la ley á tots quants pertenesquessin á la Unió lliberal.

Donchs lo general Serrano vol restablir l' *ordre á toda costa*.

¡Tira!

No 'n te poca de quia aquet á *toda costa*.

Aixó deu ser sinonim de Estats de siti, Pontons, Viatges á Filipinas y Fernando Po....

Vaja, en vista d' aquestas intencions s' ha de procurar que en Espanya hi hagi *desordre á toda costa*.

No estranyo que 'l compte de Chambord vulgui la bandera blanca. La monarquia bé necesita un sudari.

Tothom está en que 'ls progressistas s' acaban.

Hi ha qui s' afigura á aquet partit combregat ab *Rodas* de molí y estremaunciat.

¿No se 'n ha d' anar, ab tanta olor com fa de *tabaco*?

L' expedient sobre la contracta de tabacos ha acabat ab la vida ministerial d' en Moret.

Tots varen estar conformes en que la reputació, la bona fama, lo bon nom, la honra, la moralitat y altras músicas del senyor Moret y y Pren...dergast habian quedat en *son Uloch*.

Es cert. Varen quedar en *son Uloch*.

Ab aixó crech que tots vostés hi convindrán.

Lo qui no va quedar en *son Uloch*, fou lo senyor Moret, porque l' endemá de haberse descubert las *informalitats* de la contracta de tabacos, ja no 's trobaba en lo banch blau ó dels ministres.

Per un expedient de *brevas* lo senyor ministre d' Hisenda ha perdut una *breva*. Vull dir que ha perdut una cartera.

—Donchs jo crech que aixó dels tabacos no es tant com diuhen.

—Jo tampoch; jo crech qu' es mes.

Lo jutge del Hospici (Madrid) ha demanat autorissació al Congrés per processar al diputat senyor Lostau.

Es probable que 'ls diputats realistas acce-deixin *gustosos y deferents* á la petició del jutge.

¡Oy da! Un diputat federal menos en las Corts... ¿Eh senyors realistas?

Fassin. fassin.

Oy da, oy da,
que duri tant com puga,
oy da, oy da,
que ja s' acabarà.

Hem vist molts candidaturas ministerials y en cap d' ellas hi hem notat lo nom de don Víctor Balaguer.

Se 'ns ha dit que no s' ha contat ab ell porque 's pensa ferlo academich de la llengua.

—Me sembla que si realment arriba á haberhi un cambi de govern, de dret li toca pujar á n' en Ruiz Zorrilla.

—¿Perqué?

—Home, porque ha triunfat la seva política.

—¿Quina es la seva política?

—La dels punts negres.

Lo senyor Sagasta, contestant á un defensor dels fueros de Vizcaya, va dir que 'ls Viscains, ab la seva conducta, comprometen los seus fueros.

Lo qui compromet la tranquilat pública y justifica una sublevació per part dels Viscains, es lo senyor Sagasta ab lo seu llenguatge des-templat é impropri d' un ministre.

Hi ha homens que mes be estarian en un mercat que no pas en un Congrés.

La Tertulia Progressista de Madrid s' agita molt.

Deu tenir por de perdre l' arros.

En Figuerola s' ha defensat en lo Senat contra una acusació que, desde 'l congrés, li va dirigir en Rios Rosas, en nom de la comissió encarregada de donar dictamen sobre la contracta dels tabacos que ha posat fi á la vida ministerial del senyor Moret.

Ja pot fer, ja, senyor Figuerola.

Pel pais, vosté sempre farà olor de tabaco.

—¿Com se troba?

—Bastant mal.

Puch dir que no menjo res...

—Home, vinga á diná ab mi.

—¡Ca!

—No fassi compliments.

Diuhen que la conciliació no pot seguir...

Aixó es lo qu' está dient lo pais molt temps ha: que la conciliació *no pot seguir*.

¡Pobre Moret! ¡Quina caiguda ha tingut mes forta!

Y que d' aquesta no se 'n aixecará tant facilment.

No li valdrá l' *árnica*, ni l' *ungüent* de contracás.

Res, res, es á terra.

Tots los plans del senyor Moret y Prendergast ¿ahont son?

Volia nivellar lo presupost, no fent economias sino aumentant los ingresos; volia pujar la contribució territorial; volia posar drets sobre las begudas alcoholicas á pesar d' oposarshi lo alcoholich senyor Rivero; pero tots los plans s' han tornat ¡*fum!*!

—Diguim ¿y 'l senyor Moret, ministre d'hisenda?

—¡Va caurer!

Si jo fos d' en Moret y Prendergast, quan ja hagués de morir, disposaria que 'm fiquessen dins de un caixó de tabaco, y junt á lo meu panteon m' hi faria plantar una tabaquera.

¿Veu senyor Moret, lo que té no cumplir las promesas fetas al país?

Si voste y 'ls seus haguessin desestancat lo tabaco, are aquet senyor no l' hauria tirat á terra.

—La senyora Pepa crida perque li cauhen las dents...

—Donchs escolti: ¿que faria si li caigués 'l lloguer?

Está impresa y s' ha posat á la venta una nova obra del aplaudit, simpatic y jove autor Sr. Aulés, titulada TRES BLANCHS Y UN NEGRE.

La edició es elegant é ilustrada ab una lámina y val sols dos rals.

Se ven per tot arreu y en casa l' editor Sr. Lopez, ahont podrán dirigirse los pedidos.

Diu un telégrama:

«Al obrirse la sessió del congrés hi havia ONSE diputats en lo saló.»

De onse á tres cents y tants, contin quans n' hi van.

Si d' aixó se 'n diu cumplir no se lo qu' en tendrem per no cumplir.

Veritat es que la majória dels diputats entenen que lo ser tals consisteix tant solsament en anar á lluir la casaca en lo saló de conferencia.

¿Quin dia 's convencerá 'l país de que diputat realista es sinonim ó quasi sinonim de farsant?

Lo Diari d' en Brusi ha publicat una candidatura ministerial en la qual hi figura 'l general Gaminde com á ministre de la Guerra.

Aixó es perque 's deu considerar que ningú mes que 'l vencedor de Gracia y las Caputxinas es capás de restablir l' ordre en Madrid si decas la unió lliberal 's llenca.

—¿Tant mateix la unio vol entrar en lo terreno de la forsa?

—Aixis ho diuhen.

—Are si que veig clar perque vol que segueixi la unio entre tots los elements.

—¿Perque?

—Perque la Unio lliberal, á la quenta, té molt present alló de que la unio fa la forsa.

Reparintho, fixintshi.

Ab tantas candidaturas ministerials com corren, en cap d' ellas hi falta lo senyor don Praxedas Mateu Sagasta.

Es un home necessari per la situació.

¡Y tant necessari!

¿Concebeixen vostes un cementiri sense lo enterramorts?

Si 'n Gaminde se 'n anaba á Madrid de ministre de la guerra, diuhen los periodichs que vindria á Catalunya lo general Alaminos.

Aixó sempre fora una ventatja.

Un periódich monarquich y amadeista per tots quatre cantons, califica de funest per la situació lo actual govern.

¡Que agafin al autor! ¡Que 'l fiquin á la presó!

Pero no, que no li fiquin. No es república.

¿Y donchs don Salvador Maluquer?

¿Vosté es aquell que no volia ser res, que no volia ser diputat provincial?

Sembla que al últim li han dat entenen.

¿Veu lo seu tocayo, don Agustí Aymar, com ha sabut tenir mes dignitat y firmesa que no pas vosté?

Lo senyor Aymar no pensa pas com jo; no es pas república federal; be es adversari politich meu: pero jo, imparcial avans que tot, dech donarli la enhorabona perque ha probat als ulls de tothom, que si 's va separar del partit progressista no va ser per l' afany de figurar, sino perque no está conforme ab la linea de conducta que aquet ha seguit y está seguint.

Per lo vist lo senyor Aymar está en lo cas de donar llissons de dignitat, no solsament á n' aquesta mitja dotsena de pipiolis, progressistas improvisats, que han assaltat los llochs oficials l' endemá de la revolució, despreciant los consells dels homens d' edat y de historia política; sino que també 's troba en lo cas de donarne á molts que per sa edat tenim dret á considerarlos com á gent formal y no com á criaturas.

Tothom está conformat ab que aixó se 'n va. Pero ningú endevina lo que vindrá radera d' aixó.

¿No hi ha per aquí un astrólech com lo de Zaragoza?

—Hi ha crisis.

—Aixó si que ho sentho.

—¿Perque?

—Perque 't volia enmallevar quatre duros.

Segons hem vist en lo nostre estimat colega de Palma de Mallorca «El Iris del Pueblo», lo célebre Mr. Hume y la seva senyora 's troban en aquella isla fent propaganda religiosa contraria al catolicisme.

Sembla que en algun poble no han sigut massa ben rebuts per las autoritats civils y eclésiásticas. Los que tractan de treurer llana dels clatells sempre tindrán la oposició dels que hi comercian.

Plens de vergonya y de indignació publiquem la carta que segueix copiada de la «Epo-ca. Llegéixintla los lectors y en acabat, de segur que 's preguntarán, com hem fet nosaltres, si vivim en un país de vandolers y si será cert, com diuhen, qu' estem en mans de quatre miserables, de quatre perduts que no tenen honra ni conciencia.

Diu aixis la carta:

«Senyor don Miquel Lopez Martinez. — Molt senyor meu: no sols es certa la noticia referent á mi que V. anuncia sortirà aquesta nit en lo periódich, relativa á oferiment de diner que se 'm va fer avans de celebrar lo primer careix, ab l' objecte de que perjudiquéis á determinada persona; sino qu' estich disposat, baix la meva firma, á ferli una relació detallada de tant original entrevista.

Son afectuós,

F. COSTA.»

En un país ahont tals medis se posan en joc per sacrificar y disfamar homens honrats ¿que to d' estrany que 's trobi encarcerat y casi complicat en la causa sobre l' assassinat del

general Prim, un home tant pur, tant honrat, tant digne com lo senyor Bardiá?

¡Ah! No 'us atreviu á picar fondo, teniu por tal vegada de descobrir als verdaders autors del crim y voleu fer pagar la pena al just en lloch del pecador...

No en va 'l poble 'us desprecia y desitja y espera vostra caiguda; no en va 'l poble demana que arribi 'l dia de la República: sab que aquell será 'l dia en que hi haurá justicia en Espanya. Are no n' hi ha.

Entre 'ls diputats per Puerto-Rico hi figura lo nostre estimat amich y correligionari don Manel Corchado, escriptor distingit y elocuent y erudit orador.

Creyem que la causa de la República 's felicitará prompte de que Puerto-Rico hagi enviat á las Corts al nostre amich.

L' «Imparcial» deya que 'ls autors del crim contra 'l general Prim habian sigut descuberts, pero la «Constitucion» ho nega.

¿Qué per ventura habian trobat algun fals testimoni que després se 'n va desdir?

La carta qu' hem publicat mes endevant, dona peu per fer aquesta y moltas altrás preguntas.

S' ha inaugurat en Madrid un Ateneo militar.

Suposem que en aquesta societat, s' hi deurá tractar de la ciencia del sabre.

Proposem que los socios discuteixin, en una de las primeras sessions que tingan, lo següent tema:

«Per assaltar lo poble de Gracia, tenint per base d' operacions Barcelona y vint y cinch mil homens, y habenthi dins de la vila sitiada mitja dotsena de barricadas, cent homens escassos mal armats, algunas donas y una campana, ¿quants dias se necessitan?»

Lo general Gaminde, de segur que en aquet certámen hi faria un paper lluit.

Molts diputats y senadors realistas s' han ausentat de Madrid,

Ni may que hi tornin.

Los progressistas somian en una situació purament progressista.

¿Com se concix que s' acosta l' Agost que ja comensan á somiar que plouhen figas!...

S' ha celebrat en Madrid un meeting abolicionista y en ell s' ha acordat dirigir una exposició al govern demanantli la immediata abolició de la esclavitut.

Si, si. Ja, ja.

Ja 'm sembla sentir al govern:

—Espérintse; tot vindrá per sos passos contats; no se hizo Zamora en una hora; s' ha de anar ab peus de plom; s' han de respectar los interessos creats...

Y la esclavitut seguirá, y 'l látigo del amo continuará fiblant sobre l' esquena del infelis negre, y en Cuba se seguirá venent carn humana, fins que los republicans diguem: prou comers, prou farsa; ja arribat l' hora de que siga una veritat la igualtat humana.

¿Que s' han de respectar los interessos creats!...

Es á dir, que si jo estich comest, durant un número llarch d' anys, lo crim inaudit de tenir á un germá meu en esclavitut, y 'l faig treballar dia y nit, y 'l castigo, y 'l denigro á

totas horas... en acabat l' Estat m' ha de tenir consideracions?... ¡Un raba fregit!

Prou farà l' Estat si no m' envia á presiri.

Llegir un diari de l' Habana dona pena. En la secció d' anuncis, sempre n' hi trobaran un sens fi per aquest estil: «Se ven un negre de quaranta anys, molt treballador y ple de salut. No té cap tara.» «Se desitja comprar una negra que siga jove y treballadora» etc. No sembla sino que 's tracti de un comers de balls ú altras bestias.

¿Qui l' ha enganyat senyor Ruiz Zorrilla?

¿Qui li ha donat entenent alló de armar 400.000 espanyols? No veu que aixó no ho resistiria cap *estranger*?

Diu la *Igualdad* que tot está de crisis: lo govern, la situació, la majória de las corts, la conciliació *fronterizo-radical*, la Atministració, la Hisenda, la Tertulia Progressista, lo mateix Sagasta, y fins lo *coronament del edifici* monarquich-democratic-constitucional.

Y 'l pais tambe, hi afegim nosaltres.

Lo sistema constitucional-democratic inaugurat pe 'ls progressistas y demes miserias, es un sistema que fa riurer.

D' ensá que ha vingut lo Rey observin be lo que ha passat.

Lo ministeri ha sigut un balansi que may ha estat quiet; un edifici que continuament ha amenassat ruina.

Sempre 'l pais ha estat dient respecte d' ell: ¡ay que cau!

—¿Que ho fa que l' edifici bamboleja?

—Que no te fonaments, veliaqui.

—¿Y quins fonaments havia de tenir?

—La opinió pública.

Diuen alguns cándidos que 'l general Serrano no 's presta á presidir un govern radical. ¡Tonterial!

Lo general Serrano es un musich á proposit per tocar tots los pitos y totas las flautas.

¿Com no ha de ser ell president de un ministeri radical?

¿No sap tothom que té un criteri de goma que s' estira y s' arronsa segons las circunstancias ho exigeixen? Lo ministre de Isabel, lo Regent de la Revolució que ha destronat á Isabel, lo ministre de Amadeu suchessor de Isabel, l' *amic* del duch de Montpensier; lo mateix se presta á ser ministre de un govern radical, que de un govern moderat.

Per ell la questió 's redueix á poder manejar las cireras, com se sol dir en la nostra terra.

—¿Qui fou lo ministre Universal de Isabel segona l' any 1843?

—Lo general Serrano.

—¿Qui va entregar lo poder á la Reacció en 1844 despres de haberse derramat molta sanch?

—Lo general Serrano.

—Qui va ser un dels ametralladors de las Corts Constituyents l' any 1856?

—Lo general Serrano.

—¿Qui va ser l' autor de la gran catástrofe del cuartel de San Gil lo dia 22 de Juny de 1866?

—Lo general Serrano.

—¿Qui era president del consell de ministres quan Caballero de Rodas va bombardejar á Malaga y Cadis?

—Lo general Serrano.

—¿Qui era regent quan los desarmes de las milicias, un any despres de la Revolució de Setembre?

—Lo general Serrano.

—¿Qui será lo que fará la gran traició als progressistas y facilitarà lo triunfo del duch de Montpensier y la seva cunyada donya Isabel?

—Lo... temps ho dirá.

Lo general Serrano diu que la conciliació no 's pot rompre, que té de seguir á tota costa...

¿Que potser la poma no está encará prou madura?

Don Amadeu va molt á la Granja.

Aixó es lo que convé. ¿Eh senyors unionistas?

Aixó es lo que convé, que 'l rey se *distregui*.

Lo Rey se diverteix.

Lo pais tampoch.

—Tothom vol ser ministre: los cimbris, los progressistas, los conservadors... tothom. ¿Qui s' ho endurá aixó al últim?

—¡¡Lo dimoni!!!

—¿Sab algú que 'm puga deixar 1000 duros?

—Jo 'ls hi podria ben proporcionar.

—¿Aquín interés?

—Lo nou per cent.

—¿Lo nou! Aixó es pecat, aixó es una usura. Deu no permet mes que 'l sis per cent, qu' es un interes legitim.

—Per aixó mateix es que jo deixo al nou.

—No l' entench.

—Home, deixant al nou, á Deu, desde 'l cel, com que veu lo número al revés, lo nou l' hi fa l' efecte d' un sis; aixis quedo be ab ell y ab la meva bossa.

No mes hi ha vuit carteras per dar y circulanja per Madrit, ¡30 candidaturas!

30 multiplicat per 8 es igual á 240

¿Y encara diuen que la rassa espanyola de general!

Don Amadeu, quan deu veurer tantas miserias, deu dir:

—Si que m' *hi ben embolicat* ab aquesta colla de galifardeus!...

¡Oh! ¡Si que s' ha ben *embolicat*!...

Un periódich diu que 'n Sagasta es lo ministre de las tres caras.

L' *Igualtat* troba que 'n té quatre: una de Pasqua pe 'ls fronterissos, una altra de desdeny pe 'l cimbris, un' altra de despreci ó comisseració per la tertulia progressista y un' altra d' angustia y de dolor per la situació y per don Amadeu.

Molts diuen que aixó se 'n va

y que donya Isabel vé

juntament ab Montpensié...

Veurem lo que sonará.

Lo que tant diu la veu pública es tant cert com que hi ha mon...

Deixeu fer... de don Anton

se 'n cuidarà la República.

Los diaris de la situació, mes ó menys embolicats en lo pastel, que 's prepara, diuen que tots los rumors que corren no son res, que

l' ordre está assegurat, que hi ha una tranquil·litat que dona gust y que tot va tan be.

Está bé.

—Pero las guarnicions se van rellevant qu' es un gust y las tropas de sant Pere las trasladan á sant Pau.

No hi pot pas haber mes confiança en l' exercit.

¿Qui 'n pot duptar de la fidelitat del exercit espanyol?

Ningú.

Alló que diuen de que ell es lo perill constant y permanent contra l'ordre, no ho creguin.

L' exercit espanyol es una malva.

Hi ha home que per un grau... de tisis no daria ni un pas.

Cualsevol diria que l' exercit s' ha pronunciat molts cops. ¡Cal No 'n creguin res.

Es una malva, es una malva.

¡Es á dir que d' aquesta crisis no n' acabarem de sortir may mes!...

Vágintsen tots d' una vegada y déixintnos estar en pau si son servits.

Ja poden anar á pendrer una copa.

Vull dir que 'l ministeri ha caigut.

¡Ay! Respirem.

Pero no; no respirem y no vagin encara á pendrer la copa.

Vull dir que potser tornaran á quedá 'ls mateixos.

En lo congrés hi ha hagut una nova tempestat.

Lo vice-president y la majória han acordat suspender las sessions durant la crisis y ofegar la veu de las minorías.

Aquestas han protestat enérgica y dignament y han donat la veu d' alerta al pais.

Si; ¡alerta!

¡Alerta! que s' acostan dias de proba per la nostra desventurada nació.

CORRESPONDENCIA DE «LA CAMPANA.»

A. Barcelona. No poden anar.—F. F. Id. La seva carta va arribar tart. —Bolivar. Id. Lo pensament de la poesia está be, pero la prosa no.—F. P. Reus. Queda comp'ascut. —C. C. Barcelona. Dels seus epigramas n' aprofitarem alguns.—E. B. Id. Las sevas cantarelas no fan pel periódich —Tofol de mal govern. Lleida. La seva Xarada anirà, pero si veges, ne tinc una remesa...—As de basto. Barcelona. Ho sentho, pe 'ls seus cantars no serveixen per la *Campana*. Las Xaradas las hi posaré totas.—Simon d' Ornus Id. Aixis que las circunstancias ho perme in posaré la seva *Fotografía* del carli.—G. G. Aitillas Id. Sentho no poderlo se vir. F. F. Id. No senyor: No li env'o porque no la entendria La Xarada no va.—J. D. Id. La posaré. Envihi la solució, home. A. S.

Solució á la xarada del número passat

—Donchs per mes que m' escarrasso

no la puch endevinar.

—Home, no pot ser mes clar.

—Y be, ¿que diu?

—Diu: PA-LLAS-SO.

Un que no es progressista.

XARADA.

Tres y dos es nom de dona,
dos y una, d' home ho es;
si vols guanyar molts dines
feste tot, qu' es cosa bona.

OTERP.—REUS.

La Solució, per suposat, dissapte.

Barcelona. Imp. de 'la V. y F. de Gaspar.

I. LOPEZ, editor.